

تأثیر باران‌های اسیدی بر مجموعه گردشگری و آثار باستانی تخت جمشید

محمد مهدی قنبری^۱ سیما فرجادفر^۲ بهجت طهماسبی^۳

چکیده

در این پژوهش به بررسی یکی از مهمترین علل تخریب بنای سنگی تخت جمشید به عنوان یک جاذبه گردشگری در ایران پرداخته شده است. این تحقیق با مطالعه نقشه‌های جغرافیایی و نمودار بادهای فصلی و سالیانه منطقه و همچنین نمونه‌گیری از آب باران پیگیری شد. نمونه‌گیری آب‌های مختلف از مکان‌های متفاوت و مشخص شهرستان مرودشت در زمان‌های معین در سه فصل پاییز، زمستان و بهار به منظور اندازه‌گیری اسیدیته‌ی آب‌ها انجام شد. pH نمونه‌های ناحیه تخت‌جمشید در سه فصل نمونه‌گیری بین ۵/۹۷ و ۶/۵۷ بودند و علت آن باران‌های اسیدی می‌باشد که یکی از مهمترین عواملی می‌گردد که آلاینده‌های متصاعد شده از مجتمع پتروشیمی شیراز و صنایع شهر مرودشت و نیز خودروهای شهرستان توسط بادهای مذکور به سمت غرب و شمال غرب منطقه حرکت کرده و با برخورد به کوه رحمت در دامنه‌ی این کوه که منطقه‌ی باستانی تخت‌جمشید می‌باشد در آب باران حل شده و باعث ریزش باران اسیدی و متعاقباً تخریب سنگ‌ها و محیط زیست ناحیه می‌گردد.

واژه‌های کلیدی: جاذبه گردشگری، تخت جمشید، باران اسیدی، نشر آلاینده‌ها، اسیدیته

۱- استادیار دانشگاه آزاد اسلامی، واحد سروستان، گروه شیمی، سروستان، ایران

۲- استادیار مهندسی محیط زیست، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

۳- کارشناس باشگاه پژوهشگران دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت